

HRISTOS A FOST ÎMPĂRȚIT?

Prin acest articol dorim să vă atragem atenția asupra unui adevăr fundamental: există un singur Domn, Isus Hristos și un singur trup cunoscut sub numele de „Biserică”.

Când Dumnezeu a dat Legea Sa lui Israel prin Moise, El nu a dorit separarea poporului Său în secte sau partide. În ciuda acestui fapt când Fiul Său a fost trimis în lume sectele și partidele erau bine definite în Israel. Farisei Saduchei, Esenieni acestea erau doar câteva dintre ele. Toți cei care doreau să arate a fi religioși trebuiau să aparțină uneia dintre aceste partide sau secte.

Cărei partide a aparținut Isus? Trebuie să fim de acord că El nu a aparținut niciuneia! El și-a păstrat legătura Sa independentă și nepartizană cu Dumnezeu până la sfârșit. Pentru acest motiv toți I s-au împotrivit iar în cele din urmă L-au răstignit. Isus nu și-a învățat ucenicii să fie împărțiți în secte și partide, ci mai degrabă El a dorit ca ei să rămână totdeauna uniți. După ce S-a rugat pentru apostoli, El a zis: *”Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în Mine prin cuvântul lor, ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi”*. (**Ioan 17:20,21**)

Și totuși diviziunile au luat amploare prin scrierea crezurilor și prin formarea unei largi varietăți de confesiuni religioase. Rezultatul: acum avem mai multe trupuri (confesiuni), mai mulți conducători (autorități religioase), mai multe credințe (crezuri) și mai multe botezuri.

Situația actuală este foarte diferită de unitatea descrisă de apostolul Pavel: *”Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre; este un singur Domn, o singură credință un singur botez; este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor care este mai presus de toți și este în noi toți”*. (**Efs. 4:4**)

Mulți oameni sunt nedumeriți de această dezbinare dintre credincioși. Ei vor unirea tuturor marilor confesiuni și se străduiesc în atingerea acestui ideal. Astfel pentru rezolvarea acestei probleme s-a inițiat *„mișcarea ecumenică”*. Dar ce pot face oamenii până la finalizarea acestei mari *„fuziuni”*? Ei sunt de părere ca fiecare să se alăture uneia din confesiunile existente păstrând un spirit de toleranță. Dar oare nu avem de-a face cu un compromis și tot odată cu o răstălmăcire a învățaturii lui Hristos?

Isus nu a intenționat să convoace o conferință investită cu autoritate ecleziastică care să efectueze o *„fuziune”* a Fariseilor, Saducheiilor și Esenienilor într-o singură *„supersectă”*. Nici nu s-a rugat ca ucenicii Săi să fie uniți într-o *„superconfesiune”* religioasă. Învățătura Sa a fost menită să întoarcă pe fiecare om de la doctrinele și tradițiile oamenilor la cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta poate fi fără îndoială ieșirea noastră din confuzia religioasă actuală! Să-L urmăm pe Hristos, nu învățăturile oamenilor!

Isus a făgăduit să zidească propria Sa biserică. El a zis: *”Pe această stâncă voi zidi biserica Mea”*. (**Mat. 16:18**)

El a făgăduit să zidească numai o biserică care să-I aparțină. Stânca pe care urma să fie zidită biserica nu era Petru, ci adevărul măturisit de apostol: *"Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!" (Mat.16:16).*

Cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați afară”. Prin vestirea Evangheliei lui Hristos în ziua Cincizecimii Petru și ceilalți apostoli „au chemat afară” pe cei care au crezut în Hristos. *„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: ”Fraților ce să facem?” Pocățiți-vă”le-a zis Petru „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul Sfântului Duh”. (Fap.2:37,38)*

„Cei care au primit cuvântul lui au fost botezați; și în ziua aceea s-au adăugat aproape trei mii de suflete”. (Fap.2:41)

Acesta a fost începutul bisericii creștine cea zidită de Hristos prin lucrarea de predicare a Evangheliei de către apostolii Săi.

Ceea ce părea a fi un eșec datorită faptului că Isus din Nazaret fusese răstignit de către iudei prin mâna celor fărădelege s-a dovedit a fi un succes deplin. Evanghelia aduna laolaltă mai multe suflete decât și-ar fi imaginat cineva vreodată;... *”Și Domnul adăuga, în fiecare zi, la numărul lor, pe cei care trebuiau să fie mântuiți” (Fap.2:47)*

Evanghelia a continuat să fie predicată iar grupuri de creștini au început să apară în mai multe cetăți. Fiecare grup constituia o biserică. Deși uniți în Hristos ei erau independenți de orice asociație sau organizație omenească. Hristos îi învăța prin apostolii Săi inspirați prin Duhul Sfânt cum să se închine și să lucreze împreună. Astăzi avem la îndemână Scriptura care este insufletă de Dumnezeu și ne poate călăuzi în tot adevărul. *(2Tim.3:16,17)*

De vreme ce în primul secol creștinii nu s-au alăturat niciunei organizații religioase se cuvine ca și noi să urmăm astăzi același exemplu.

În primul secol credincioșii erau numiți simplu: **creștini**. Ei nu aveau nevoie să adauge la numele de „**creștin**” și alte nume lumești sau de cult care să ateste apartenența lor la una din religiile timpului. Astăzi oamenii se declară ca aparținând unei anumite confesiuni: ortodoxă catolică sau protestantă. Apostolul Pavel atrage atenția să luăm aminte asupra acestui lucru: *”...să nu aveți dezbinări între voi, ci să fiți deplin uniți într-un gând și o simțire... Hristos a fost împărțit?” (1Cor.1:10-13).*

Deci să ne întrebăm: ce trebuie să fim și din ce biserică trebuie să facem parte pentru a avea siguranța mântuirii? Răspunsul este simplu: trebuie să fim doar **creștini** și să facem parte din biserica zidită de Hristos. În felul acesta nu vei fi legat de nici o lege religioasă făcută de oameni. Peste tot în lume sunt congregații ale oamenilor care doresc să fie numiți simplu „**creștini**” și să se comporte ca niște creștini.